

FÖRSLAG TILL STATSRÅDETS FÖRORDNING OM STYRNING AV ARBETSKRAFTSSERVICEN

1 Bakgrund och bemyndigande att utfärda förordning

Lagen om ordnande av arbetskraftsservice (380/2023) träder i kraft den 1 januari 2025. Genom den lagen överförs ansvaret för ordnandet av offentlig arbetskraftsservice från statens arbets- och näringsbyråer till kommunerna och till de samarbetsområden som kommunerna bildar, det vill säga sysselsättningsområdena.

Bestämmelser om styrning och övervakning av arbetskraftsservicen finns i 3 kap. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice. Den allmänna styrningen, utvecklingen och övervakningen av de offentliga arbetskraftstjänsterna hör till arbets- och näringsministeriet (20 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice). Bestämmelser om de element som hör till statens slutliga ansvar finns i 21–25 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice.

Enligt 21 § 1 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice fastställer statsrådet efter föredragning från arbets- och näringsministeriet en regeringsperiod åt gången de nationella målen för främjande av sysselsättningen. Arbets- och näringsministeriet ska följa upp och utvärdera hur målen har uppnåtts år för år. Statsrådet kan se över målen om det sker väsentliga förändringar i arbetsmarknadsläget. Bemyndigandet i 4 mom. att utfärda förordning gör det möjligt att utfärda närmare bestämmelser om beredningen och översynen av de nationella målen för främjande av sysselsättningen.

I 22 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice föreskrivs det om en nationell delegation för främjande av sysselsättningen, om delegationens sammansättning och uppgifter. I paragrafen ingår ett bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser om delegationens sammansättning, sektioner, uppgifter och arbetsmetoder.

I 23 § föreskrivs det om regionala diskussioner för samarbete och uppföljning i syfte att främja sysselsättningen. Paragrafen innehåller ett bemyndigande att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om ordnande av regionala diskussioner för samarbete och uppföljning i syfte att främja sysselsättningen och om innehållet i diskussionerna.

I 143 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice föreskrivs det om privat arbetskraftsservice. I 3 mom. ingår en grundläggande bestämmelse om arbets- och näringsministeriets rätt att av aktörer som tillhandahåller privat arbetskraftsservice eller av sammanslutningar som företräder dem få uppgifter om privat arbetskraftsservice. I momentet ingår också ett bemyndigande att utfärda förordning, enligt vilket det genom

förordning av statsrådet får utfärdas närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas samt om förfarandet för att ge in uppgifterna.

2 Beredning av ärendet

Utkastet till förordning har beretts som tjänsteuppdrag vid arbets- och näringsministeriet i samarbete med utvecklings- och förvaltningscentret. Vid beredningen har man anlitat Arbetsgruppen för styrning och informationsledning och Arbetsgruppen för kontaktytorna med social- och hälsovården, som båda tillsatts för genomförandet av reformen av arbets- och näringstjänsterna (TE24) och totalreformen av integrationslagen (KOTO24). I arbetsgrupperna är bland annat närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter (nedan *utvecklings- och förvaltningscentret*), närings-, trafik- och miljöcentralerna (nedan *NTM-centralerna*), arbets- och näringsbyråerna, de olika kommunnätverken och Finlands Kommunförbund rf samt finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och undervisnings- och kulturministeriet företrädna.

Utkastet till förordning var ute på skriftlig remiss 27.2–12.4.2024 tillsammans med sex andra utkast till förordning om överföring av ansvaret för ordnandet av arbetskraftstjänster. Yttrande begärdes bland annat av de centrala ministerierna, justitiekanslern i statsrådet, riksdagens justitieombudsman, dataombudsmannen, diskrimineringsombudsmannen, kommunerna, Finland Kommunförbund rf, välfärdsområdena, arbets- och näringsbyråerna, närings-, trafik- och miljöcentralerna, utvecklings- och förvaltningscentret, regionförvaltningsverken, Folkpensionsanstalten, Keva, Arbetslöshetskassornas Samorganisation, Sysselsättningsfonden, Försäkringsdomstolen, besvärsnämnden för social trygghet, förvaltningsdomstolarna, Rättsregistercentralen, Finansinspektionen, de organisationer som företräder centrala arbetsgivare, arbetstagare, företagare, arbetslösa och tjänsteproducenter, landskapet Åland, landskapsförbunden, Folktinget och Centralhandelskammaren. Sammanlagt cirka 80 yttranden lämnades.

De handlingar som gäller beredningen av ärendet finns tillgängliga i den offentliga tjänsten på adressen [Förordningar som hänför sig till reformen av arbets- och näringstjänsterna 2024 - Arbets- och näringsministeriets webbtjänst \(tem.fi\)](#)

3 De viktigaste förslagen

Genom förordningen ska det med stöd av lagen om ordnande av arbetskraftsservice utfärdas närmare bestämmelser om beredningen och översynen av de nationella målen för främjande av sysselsättningen samt om sammansättningen och sektionerna i den nationella delegationen för främjande av sysselsättningen. Delegationen för främjande av sysselsättningen ska ha en bred representation från intressentgrupper och dess ordförande ska vara från arbets- och näringsministeriet. Delegationen kan tillsätta sektioner för beredning av ärenden eller för en närmare behandling av en viss ärendehelhet. Delegationen ska dessutom ha tre permanenta sektioner: kommunsektionen, informationssektionen och sektionen för kontaktytor.

4 Konsekvenser

Konsekvenserna av lagstiftningen om överföring av ansvaret för ordnande av arbetskraftsservice har bedömts i den regeringsproposition där lagförslaget ingår (RP 207/2022 rd, s. 154–219). Förslaget till förordning bedöms inte ha några betydande konsekvenser utöver vad som beskrivs i propositionen.

Syftet med den föreslagna mer detaljerade regleringen är att stödja styrningen av arbetskraftstjänsterna och samarbetet mellan staten och arbetskraftsmyndigheterna. Till exempel ska delegationens föreslagna permanenta sektioner erbjuda permanenta strukturer för den dialog mellan aktörer som krävs för att arbetskraftstjänsterna ska kunna tillhandahållas på ett framgångsrikt sätt.

5 Remissvar

Sammanlagt kom det in cirka 80 yttranden om alla de sju förordningar som var ute på remiss. De flesta yttranden om utkastet till förordning om styrning av arbetskraftsservicen gällde delegationens sammansättning. Det ansågs å ena sidan att delegationens sammansättning är bra, men å andra sidan också att den är onödigt stor.

Flera av remissinstanserna ansåg att antalet medlemmar från de aktörer de företräder borde öka. Kommunerna och Kommunförbundet ansåg att den föreslagna kommunrepresentationen (sju medlemmar) var för liten i förhållande till kommunernas eller arbetskraftsmyndigheternas betydelse. Kommunförbundet föreslog i sitt yttrande att antalet kommuner i delegationen borde vara minst 15. Kommunförbundet föreslog att tillägget görs antingen genom att delegationens sammansättning utökas eller genom att andra intressentgrupper gallras ut.

De stora städerna, bland annat Helsingfors, Vanda och Tammerfors föreslog i sina yttranden att de stora städernas och regionernas ansvar i reformen bör beaktas vid fördelningen av platserna. Helsingfors stad föreslog att delegationens kommunmedlemmar borde komma från de ansvarskommuner som producerar arbetskraftsservice eller från de kommuner som självständigt utför arbetskraftsmyndigheternas uppgifter.

Kommunförbundet och flera kommuner föreslog att delegationens vice ordförande bör vara från kommunsektorn och att kommunerna också bör vara representerade i sekretariatet.

Remissvaren har beaktats vid den fortsatta beredningen av förordningen så att kommunernas representation ökades med en medlem och som kriterium vid valet av representanter lades till att medlemmarna ska företräda olika lösningar för att ordna arbetskraftsservicen.

Kommunförbundet, Valfärdsområdet Hyvil Ab och flera kommuner ansåg att alla medlemmar ska vara jämlika i delegationen och att delegationens beslutanderätt inte ska fästas vid ministeriernas representation, utan vid samtliga medlemmars närvaro i delegationen. Inga ändringar gjordes i förordningen till följd av yttrandet. Motiveringen till bestämmelsen preciserades så att det ringa antalet representanter för ministerierna i förhållande till delegationens sammansättning kompenseras i bestämmelsen om beslutförhet.

Yttrandena innehöll också många ställningstaganden till sektionernas sammansättning. Vårdsområdena, nätverket för sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen (TYP-nätverket) och flera kommuner hävdade att det måste finnas en stark vardags- och sakkunskap inom det sektorsövergripande arbetet. Utvecklings- och förvaltningscentret ville dessutom att omnämmandet om informationssektionen preciseras i förordningen exempelvis i fråga om kommunnätverken eller andra centrala aktörer som kallas att delta, för att det ska kunna säkerställas att sektionens verksamhet har en tillräckligt stark grund. □ Det gjordes inga ändringar i förordningen eller motiveringen på basis yttrandena. Delegationen ska besluta om sektionernas sammansättning och det är inte ändamålsenligt att fastställa sektionernas sammansättning i förordningen. Till sektionerna kan också kallas en person som inte hör till delegationen, vilket för sin del säkerställer att de sakkunniga som behövs utnämns till sektionerna.

Finansministeriet ansåg i sitt yttrande att det är lämpligt att ministeriet kallas till regionala samarbets- och uppföljningsdiskussioner åtminstone i sådana situationer där uppföljningsuppgifterna visar att Arbetskraftsmyndighetens förmåga att klara av sina lagstadgade uppgifter har försvagats avsevärt. Motiveringen till 6 § kompletterades på grundval av yttrandet.

Henkilöstöala HELA ry, Arbetsgivarna för servicebranscherna Palta rf och Företagarna i Finland rf yttrade sig om den skyldighet att lämna uppgifter som gäller de privata Arbetskraftstservice. De tog i sina yttranden upp att de uppgifter som nämns i förordningsutkastet inte till alla delar kan hämtas ur de nuvarande informationssystemen och att det utifrån förordningen är svårt att uppfatta vilka uppgifter som i praktiken kan krävas. Utifrån remissvaret har 7 § ändrats så att en tillhandahållare av privat Arbetskraftstservice på begäran till Arbets- och näringsministeriet ska lämna uppgifter om antalet personer som förmedlats till arbete hos kundföretagen per år, antalet uthyrda arbetstagarare per år och antalet arbetade timmar för de uthyrda arbetstagararna per år.

6 Specialmotivering

1 §. Beredning och översyn av de nationella målen för främjande av sysselsättningen. I 1 mom. föreslås det bestämmelser om beredningen av målen. Enligt lagen om ordnande av Arbetskraftstservice fastställer statsrådet de nationella målen efter föredragning från Arbets- och näringsministeriet. Det föreslås att detta kompletteras i förordningen med bestämmelser om att Arbets- och näringsministeriet ansvarar för beredningen av målen.

I förarbetena till lagen om ordnande av Arbetskraftstservice beskrivs den riksomfattande delegationens roll vid beredningen av de nationella målen (RP 207/2022 rd, s. 280 och 282). På basis av förarbetena är delegationen en kanal för att involvera intressentgrupperna i beredningen och till beredningen inhämta de viktigaste aktörernas, såsom kommunernas, åsikter. På så sätt kan delegationen stödja beredningen av de nationella målen.

Enligt lagens förarbeten ska Arbets- och näringsministeriet se till att de olika parternas synpunkter och målen inom de olika förvaltningsområdena beaktas när målen bereds (RP 207/2022 rd, s. 280). När målen uppställs beaktas också i tillämpliga delar de nationella mål för främjande av integration som fastställs för varje regeringsperiod i statens program för främjande av integration. Delegationen och dess eventuella

sektioner kan för sin del fungera som ett forum för samordning av målen inom olika förvaltningsområden.

Det föreslås att delegationens deltagande i beredningen av målen genomförs så att arbets- och näringsministeriet hör delegationen om utgångspunkterna för beredningen av målen samt om ministeriets förslag till nationella mål. Syftet med denna bestämmelse är att betona vikten av att involvera intressentgrupperna redan från början av beredningen av målen. Avsikten är att skapa en ram för beredningsförfarandet, där ett element är att inhämta synpunkter från intressentgrupperna, både i början av beredningen och i slutfasen.

I 2 mom. föreskrivs det enligt förslaget en skyldighet för arbets- och näringsministeriet att säkerställa att det är möjligt att följa upp och utvärdera hur de nationella målen nås. I praktiken sker detta genom ett nära samarbete med utvecklings- och förvaltningscentret som ansvarar för framställningen av information om arbetskraftstjänsterna samt för uppföljning och utvärdering av tjänsterna. Syftet är inte att bestämmelsen ska innebära en begränsning som gör att det endast uppställs för vilka det på förhand finns indikatorer och uppföljningsobjekt, utan att styra beredningen av de nationella målen så att det inte ställs upp mål för vilka indikatorer och uppföljningsobjekt inte kan fastställas inom en rimlig tid med hänsyn till tidsplanen för målen.

I 3 mom. föreskrivs det om samma förfarande för översyn av målen. Arbets- och näringsministeriet ska därför svara också för översynen av målen, delegationen ska höras både om utgångspunkterna för beredningen och i utkastskedet och arbets- och näringsministeriet ska se till att det är möjligt att följa upp och utvärdera även hur de justerade målen nås.

2 §. Delegationens sammansättning. I paragrafen anges delegationens sammansättning och antalet ledamöter. Enligt 22 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice ska åtminstone kommuner, centrala ministerier, statens regionförvaltning samt arbets- och näringslivsorganisationer vara representerade i delegationen. Denna bestämmelse preciseras i den föreslagna paragrafen.

De uppgifter som enligt 22 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice hör till delegationen är mycket omfattande allmänna uppföljnings-, prognostiserings- och utvärderingsuppgifter som gäller hela servicesystemet. Delegationens uppgifter har också samband med de nationella planerings-, utvecklings- och styrningsuppgifter som gäller främjande av integration. Delegationens uppgifter är av sådan art att de förutsätter att det i delegationen finns en bred representation från de aktörer som sköter sysselsättningen.

Enligt 1 mom. ska den nationella delegationen för främjande av sysselsättningen förutom ordföranden och vice ordföranden ha högst 36 ledamöter. Alla dessa ska ha en personlig ersättare. Delegationens ordförande ska vara från arbets- och näringsministeriet. Detta för att skötseln av sysselsättningen hör till arbets- och näringsministeriets ansvarsområde och ministeriet även enligt 20 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice har uppgiften att svara för den allmänna styrningen, utvecklingen

och övervakningen av de offentliga arbetskraftstjänsterna. Vice ordföranden ska vara från någon kommun.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om vilka aktörer som ska företrädas av ledamöterna i delegationen. Enligt 1 punkten ska arbets- och näringsministeriet och finansministeriet ha två representanter och social- och hälsovårdsministeriet och undervisnings- och kulturministeriet vardera ha en representant i delegationen. Till arbets- och näringsministeriet hör inte bara den allmänna styrningen och utvecklingen av de offentliga arbetskraftstjänsterna, utan också de arbetskraftspolitiska riktlinjerna för utkomstskyddet för arbetslösa samt frågor som gäller arbetskraftsinvandring och integration. Av dessa skäl behövs det mer än en representant

Finansministeriet har två viktiga uppgiftsområden vid ordnandet av arbetskraftsservice. Det ena gäller budgetfrågor och ekonomiska konsekvenser och det andra frågor som rör kommun- och regionstrukturen och kommunernas uppgifter. Båda uppgiftsområdena är väsentliga för den kommunbaserade organiseringen av arbetskraftsservicen, varför det är motiverat att ministeriet har två representanter i delegationen.

Arbetskraftsservicen har en nära anknytning till social- och hälsovårdsministeriets verksamhetsområde via social- och hälsovårdstjänsterna samt utkomstskyddet för arbetslösa och till undervisnings- och kulturministeriets verksamhetsområde genom kontinuerligt lärande och i synnerhet yrkesutbildning, men också på ett bredare plan genom planering av utbildningen. För att ministeriernas representation inte ska få för stor betydelse i delegationens sammansättning i förhållande till kommunernas representation, ska dessa ministerier vardera ha en representant i delegationen.

Enligt 2 punkten ska kommunerna ha sammanlagt åtta medlemmar i delegationen. Dessa ska representera kommuner av olika storlek och en geografisk och språklig mångfald samt olika lösningar i fråga om ansvaret för ordnande av arbetskraftsservice. Kommunerna kan sinsemellan avgöra hur de anser att representationen bäst genomförs. Med olika lösningar i frågan om ansvaret för ordnande av arbetskraftsservicen avses att ansvaret för anordnande av arbetskraftsservice enligt lagen om ordnande av arbetskraftsservice och kommunallagen (410/2015) vilar antingen på kommunen, om kommunen ensam ansvarar för att ordna arbetskraftsservicen, på ansvarskommunen, om kommunerna i sysselsättningsområdet har kommit överens om ett gemensamt organ som ordnar servicen, eller på samkommunen, om kommunerna i sysselsättningsområdet har kommit överens om att ordna servicen i form av en samkommun.

Med representation avses här att varje kommunrepresentant ska se till att inhämta åsikter från den grupp hen företräder och att förmedla information både om gruppens åsikter till delegationen och om delegationens arbete till kommungruppen. För växelverkan mellan kommunerna och beredningen av ståndpunkterna ska det också finnas en kommunsektion som lyder under delegationen och om vilken det bestäms i 4 §. Enligt 5 punkten ska dessutom en representant för den intresseorganisation som företräder kommunerna vara medlem i delegationen, i praktiken alltså en representant för Kommunförbundet.

Enligt 3 punkten ska statsförvaltningen vara representerad i delegationen så att utvecklings- och förvaltningscentralen, NTM-centralerna och det

regionförvaltningsverk som ansvarar för tillsynen över Arbetskraftsmyndigheterna var och en har en medlem. Utvecklings- och förvaltningscentret har viktiga uppgifter i anslutning till verkställigheten av och styrningen av offentlig Arbetskraftsservice, såsom utveckling och förvaltning av riksomfattande informationssystemtjänster, uppföljning och utvärdering av hur Arbetskraftsservicen fungerar samt stödjande av Arbetskraftsmyndigheterna vid utvecklandet av systemet för Arbetskraftsservice och juridisk rådgivning vid verkställigheten av centrala lagar. NTM-centralerna är ämbetsverk inom den statliga regionförvaltningen, vilkas uppgifter omfattar bland annat främjande av företagsamhet och näringsverksamhet samt främjande av regional sysselsättning och arbetslivsfrågor. De deltar i de regionala samarbets- och uppföljningssamtal om främjande av sysselsättningen som avses i lagen om ordnande av Arbetskraftsservice och enligt den föreslagna 6 § svarar de för ordnandet av dessa samtal inom sitt verksamhetsområde. Med beaktande av de statliga myndigheternas ansvarsområde och uppgifter är det motiverat att de är företrädare i delegationen.

I enlighet med 4 punkten ska en representant för en organisation som företräder kunder inom Arbetskraftstjänsterna också vara medlem i delegationen. En sådan organisation är åtminstone Työttömien keskusjärjestö ry.

Enligt 6 punkten ska också välfärdsområdena ha en representant i delegationen. Välfärdsområdena ingår i den samarbetsmodell som avses i lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen (381/2023), och kontaktytorna mellan ordnandet av Arbetskraftsservicen och av social- och hälsovårdstjänsterna har en väsentlig roll i främjandet av sysselsättningen särskilt för dem som har anpassad arbetsförmåga. Välfärdsområdena kan genom sin representant ge delegationen en uppfattning bland annat om dessa aspekter. Välfärdsområdena kan representeras av exempelvis något av välfärdsområdena eller av Hyvil.

I 7 punkten i momentet föreskrivs det om representanter från Folkpensionsanstalten och den organisation som företräder arbetslöshetskassorna i delegationen. Folkpensionsanstaltens koppling till Arbetskraftsservicen är mångfasetterad. Folkpensionsanstalten har både serviceuppgifter som är nära kopplade till Arbetskraftsservicen, såsom rehabilitering, och uppgifter som gäller verkställigheten av utkomstskyddet för arbetslösa. Arbetslöshetskassornas deltagande i delegationen grundar sig på deras uppgifter i fråga om utkomstskyddet för arbetslösa.

Enligt 8 punkten ska arbetstagarnas centralorganisationer ha tre representanter och enligt 9 punkten ska arbetsgivarnas centralorganisationer ha två representanter och företagens intresseorganisation en representant. Med beaktande av delegationens uppgifter är det motiverat att de centrala organisationerna i arbetslivet är representerade. Arbetstagar- och arbetsgivarorganisationerna kan komma överens om sin representation inom ramen för de föreslagna antalen representanter.

Enligt 10 punkten ska en representant för sysselsättningsfonden ingå i delegationen. Bestämmelser om sysselsättningsfonden finns i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998). Den inrättades för uttag av arbetslöshetsförsäkringspremier och ordnande av finansieringen av förmåner som finansieras med arbetslöshetsförsäkringspremier.

Enligt punkt 11 i momentet ska en representant för Servicecentret för kontinuerligt lärande och sysselsättning ingå i delegationen. Servicecentret är ett ämbetsverk som styrs av undervisnings- och kulturministeriet och arbets- och näringsministeriet tillsammans och om vilket det föreskrivs i lagen om Servicecentret för kontinuerligt lärande och sysselsättning (682/2021). Servicecentrets syfte är att främja kompetensutvecklingen hos befolkningen i arbetsför ålder och tillgången på kompetent arbetskraft.

I 12–15 punkten föreskrivs det att organisationer som företräder aktörer som deltar i främjandet av sysselsättningen och organisationer för personer med funktionsnedsättning ska vara representerade i delegationen. I 16 punkten föreskrivs det att en representant för landskapsförbunden ska ingå i delegationens sammansättning. Det finns ett starkt samband mellan främjande av sysselsättningen och regional utveckling, och landskapsförbunden ansvarar för den regionala utvecklingen i sitt område.

3 §. Delegationens arbetsmetoder och beslutförhet. Enligt förslaget föreskrivs det i 1 mom. om sammankallande av delegationen och om dess beslutförhet. Delegationen kan sammankallas av ordföranden eller vid förhinder för hen av vice ordföranden. Även minst hälften av delegationens medlemmar kan sammankalla delegationen för behandling av ett angivet ärende.

Delegationen beslutar om tidsplanen för sina möten på det sätt som skötseln av dess uppgifter förutsätter. Eftersom delegationen tillsätts i början av varje regeringsperiod och de nationella målen för främjande av sysselsättningen också fastställs i början av regeringsperioden, är det sannolikt nödvändigt att delegationen sammanträder flera gånger under regeringsperiodens första höst. I slutet av regeringsperioden ska delegationen enligt 22 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice ge statsrådet sin utredning om servicesystemets tillstånd. För att bereda och behandla denna utredning bör delegationen förmodligen också sammanträda flera gånger från och med regeringsperiodens sista höst. Mellan regeringsperiodens första och sista höst kan delegationen behöva sammanträda mindre ofta. Delegationen kan överväga en lämplig mötesfrekvens för skötseln av de uppgifter som anges i 22 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice.

I 1 mom. föreslås det sådana bestämmelser om beslutförhet att närvaron av representanter från ministerierna betonas. Enligt den föreslagna bestämmelsen förutsätter beslutförhet att ordföranden eller vice ordföranden är närvarande samt att minst hälften av de medlemmar som representerar ministerierna och minst hälften av de övriga medlemmarna är närvarande. Enligt 2 § 2 mom. 1 punkten ska det i delegationen finnas sammanlagt 6 representanter från ministerierna och sammanlagt 30 övriga medlemmar. Det är motiverat med en bestämmelse om beslutförhet som kompenserar antalet representanter för ministerierna med beaktande av de uppgifter som enligt 22 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice hör till delegationen och som särskilt gäller arbets- och näringsministeriets och finansministeriets ansvarsområde och uppgifter.

I 2 och 3 mom. föreslås bestämmelser om ett sekretariat som stöder delegationens arbete och om hörande av sakkunniga. Arbets- och näringsministeriet bereder och beslutar om

sekretariatet. Delegationen kan kalla sakkunniga vid behov. Dessa har inte beslutanderätt i delegationen.

4 §. Delegationens sektioner. Paragrafen föreslås innehålla bestämmelser om vissa sektioner som delegationen ska tillsätta samt om möjligheten för delegationen att dessutom tillsätta sektioner som den anser behövliga. Sektionernas mandatperiod upphör vid utgången av regeringsperioden, liksom delegationens mandatperiod, och den nya delegationen ska tillsätta sektionerna på nytt. Sektionerna kan delas upp i undersektioner om de så beslutar. Eftersom det är fråga om sektioner som lyder under delegationen, ska sektionerna ha någon form av koppling till de uppgifter som i 22 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice föreskrivs för delegationen. Sektionerna kan till exempel utföra beredningsarbete i anslutning till de nationella målen för främjande av sysselsättningen eller bereda en del av den utredning om servicesystemets tillstånd som ges per regeringsperiod i fråga om sektionens ansvarsområde.

I 1 mom. föreskrivs det om tre sektioner som delegationen alltid ska tillsätta. Dessa ska tillsättas av delegationen för hela mandatperioden.

I 1 punkten föreskrivs det om en kommunsektion. Kommunsektionen är ett forum för växelverkan mellan kommunerna och där kan kommunerna vid behov bereda och samordna sina åsikter i de ärenden som behandlas i delegationen. Det är inte nödvändigt att närmare definiera sektionens uppgift, utan kommunerna kan behandla de ärenden som de anser behövliga och som gäller delegationens uppgifter.

I 2 punkten föreskrivs det om en informationssektion. Där behandlas både de behov av utveckling av de riksomfattande informationssystemtjänsterna för arbetskraftsservice som avses i 120 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice och frågor som hänför sig till uppföljningen och utvärderingen av arbetskraftsservicens resultat och hur servicen fungerar. Enligt 120 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice ansvarar utvecklings- och förvaltningscentret för att utveckla och förvalta informationssystemtjänsterna, och utvecklingen av de riksomfattande informationssystemtjänsterna för arbetskraftsservice ska ske i samarbete med centret och de arbetskraftsmyndigheter som använder tjänsterna. Sektionen kan användas för denna gemensamma utveckling.

Utvecklings- och förvaltningscentret ska enligt 3 a § 2 mom. 2 punkten i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna samt om närings-, trafik- och miljöcentralernas utvecklings- och förvaltningscenter (897/2009, ändringslagen 382/2023) följa upp och utvärdera arbetskraftsservicens resultat och hur servicen fungerar samt producera information om servicen. Den föreslagna informationssektionen kan behandla den information som genereras inom ramen för denna uppgift och behoven av att utveckla framställningen av informationen. Utvecklingsbehov som hänför sig till framställning, uppföljning och utvärdering av information har vanligen också samband med utvecklingen av informationssystemtjänsterna.

Den tredje sektionen, som delegationen alltid ska tillsätta, är enligt 3 punkten en sektion för sektorsövergripande samarbete. Främjandet av sysselsättningen har kontaktytor åtminstone till social- och hälsovårdstjänster, rehabiliteringstjänster och utbildningstjänster.

I lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen (381/2023) föreskrivs det om en samarbetsmodell där Arbetskraftsmyndigheten, välfärdsområdet och Folkpensionsanstalten tillsammans bedömer en arbetslös persons servicebehov på ett sektorsövergripande plan, planerar och samordnar den service som är ändamålsenlig för att arbetslösa ska få arbete så att den bildar en sammanhängande helhet samt ansvarar för att sysselsättningsprocessen framskrider och följs upp. I lagen föreskrivs det dessutom om sektorsövergripande samservice för sysselsättningsfrämjande stöd för unga, med vilken avses sektorsövergripande rådgivning, vägledning och tjänster som myndigheter och andra aktörer tillhandahåller unga under 30 år i syfte att ge dem bättre studiemöjligheter och handlingsfärdigheter, hjälpa dem få arbete och främja deras välbefinnande. Hur dessa i lagen om sektorsövergripande främjande av sysselsättningen angivna sektorsövergripande handlingsmodeller fungerar och utvecklingsbehoven i det avseendet kan behandlas i den föreslagna sektionen för sektorsövergripande samarbete.

För att kundernas behov av tjänster över förvaltningsgränserna ska kunna tillgodoses krävs, utöver de lagstadgade och sektorsövergripande handlingsmodellerna, att det bilaterala samarbetet mellan två myndigheter fungerar smidigt. Den föreslagna sektionen för sektorsövergripande samarbete kan också behandla samarbete mellan myndigheter i större utsträckning än de lagstadgade handlingsmodeller som beskrivs ovan.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om delegationens möjlighet att tillsätta även andra sektioner utöver vad som föreskrivs i 1 mom. Delegationen kan behandla behovet av sektioner i början av sin mandatperiod, så att behövliga sektioner kan tillsättas så snart som möjligt. Delegationen kan även under sin mandatperiod tillsätta sektioner enligt behov.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om beslutförhet för alla sektioner. En sektion är beslutför om dess ordförande eller vice ordförande och minst hälften av medlemmarna är närvarande. Det bör dock noteras att sektionerna inte har ålagts några uppgifter och att situationer där beslut fattas i första hand har att göra med beslut om sektionens eget arbete.

5 §. Sektionernas sammansättning. Enligt den föreslagna 4 § ska delegationen besluta om tillsättandet av sina sektioner. I den här paragrafen föreskrivs det om beredningsansvaret för sektionernas sammansättning.

I 1 mom. finns bestämmelser om beredningsansvaret för kommunsektionens och informationssektionens sammansättning. En framställning som gäller kommunsektionens sammansättning, ordförande och vice ordförande ska beredas av den intresseorganisation som företräder kommunerna, det vill säga Kommunförbundet. En framställning som gäller informationssektionens sammansättning, ordförande och vice ordförande ska beredas av utvecklings- och förvaltningscentret. Kommunförbundet och utvecklings- och förvaltningscentret är sakkunniga och centrala aktörer i de ärenden som behandlas i de berörda sektionerna, och därmed ska de bereda framställningen för delegationen. Delegationen kan vid behov avvika från framställningen.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om beredningsansvaret för alla andra sektioners sammansättning, ordförande och vice ordförande. Framställningen ska beredas av delegationens sekretariat. I praktiken inleder sekretariatet beredningen efter att delegationen har angett behovet för en sektion och eventuellt gett anvisningar för dess sammansättning.

Bestämmelsen i 3 mom. gäller alla sektioner. Till medlem i en sektion kan även utses en person som inte hör till delegationen. I sektionerna betonas behovet av sakkunskap inom området i fråga, och det är möjligt att i sektionerna behandla ärenden som hör till dess område på ett mer praktiskt sätt än i delegationen. Därför är det motiverat att sektionens sammansättning inte är begränsad till delegationens medlemmar och inte heller till personer som hör till delegationens medlemsorganisationer. Alla medlemmar i sektionen har samma ställning vid sektionens möten.

6 §. *Ordnande av regionala diskussioner för samarbete och uppföljning i syfte att främja sysselsättningen.* I paragrafen föreslås bestämmelser om vilken NTM-central som ansvarar för ordnandet av diskussionerna. Enligt 23 § i lagen om ordnande av arbetskraftsservice ska arbets- och näringsministeriet och närings-, trafik- och miljöcentralen med arbetskraftsmyndigheterna regelbundet föra regionala diskussioner för samarbete och uppföljning i syfte att främja sysselsättningen. Enligt motiveringen till bestämmelsen ska diskussionerna sammankallas av NTM-centralen (RP 207/2022 rd, s. 284) som företrädare för staten. I motiveringen ges en närmare beskrivning av de faktorer som ska beaktas när diskussionerna ordnas. I motiveringen anges också vilken NTM-central som ansvarar för att ordna diskussioner inom ett sysselsättningsområde där kommunerna är belägna inom flera NTM-centralers verksamhetsområde.

För tydlighetens skull föreslås det att bestämmelser om vilken NTM-central som ansvarar för ordnandet av diskussionerna ska utföras genom förordning. Ordnandet av diskussionerna omfattar bland annat en bedömning av behovet av diskussioner, tidpunkten och antalet, fastställande av ämnen och sammanställning av material, beslut om deltagarna, sammankallande av dem samt upprättande av en promemoria. Diskussionernas innehåll och syfte förutsätter att NTM-centralen vid det ovan beskrivna ordnandet har ett nära samarbete med det utvecklings- och förvaltningscenter som ansvarar för informationsproduktionen i arbetskraftsservicen och med den kommun eller det sysselsättningsområde som ansvarar för ordnandet av arbetskraftsservicen. Diskussionerna ska också ordnas i behövlig kontakt med arbets- och näringsministeriet, som svarar för den allmänna utvecklingen, styrningen och övervakningen av arbetskraftsservicen samt för styrningen av NTM-centralerna och utvecklings- och förvaltningscentret. Det är motiverat att finansministeriet kallas till diskussionerna åtminstone i sådana situationer där uppföljningsuppgifterna visar att arbetskraftsmyndighetens förmåga att klara av sina lagstadgade uppgifter har försvagats avsevärt. NTM-centralerna ska över varje diskussion upprätta en promemoria där diskussionens innehåll, de viktigaste observationerna och eventuella fortsatta åtgärder framgår. Promemorian ska lämnas till arbets- och näringsministeriet. I övrigt utfärdas inga närmare bestämmelser om hur diskussionerna ska ordnas.

7 §. *Skyldighet för tillhandahållare av privat arbetskraftsservice att lämna uppgifter.* Enligt artikel 13.3 i Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention nr 181 om

privat arbetsförmedling ska privata arbetsförmedlingar, vid tidpunkter som ska beslutas av den behöriga myndigheten, förse denna myndighet med de upplysningar som behövs

- a) för att låta den behöriga myndigheten få kännedom om privata arbetsförmedlingars uppbyggnad och verksamhet i enlighet med nationella villkor och nationell praxis,
- b) för statistiska ändamål.

I 143 § 3 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice ingår den reglering som behövs för verkställigheten av artikeln, till den del den omfattas av lagen. Enligt momentet har arbets- och näringsministeriet, för att kunna följa upp den privata arbetskraftsservicen, rätt att av en sammanslutning som tillhandahåller eller företräder den privata arbetskraftsservicen få uppgifter om den privata arbetskraftsservicen.

I den föreslagna 7 § finns närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas till arbets- och näringsministeriet med stöd av 143 § 3 mom. i lagen om ordnande av arbetskraftsservice.

De uppgifter som ska lämnas på begäran av arbets- och näringsministeriet avser antal. Tillhandahållare av privat arbetskraftsservice ska på begäran till ministeriet lämna uppgifter om antalet personer som förmedlats till arbete hos kundföretagen per år, antalet uthyrda arbetstagare per år och antalet arbetade timmar för de uthyrda arbetstagarna per år. Uppgifterna är inte personuppgifter eller sekretessbelagda uppgifter.

Arbets- och näringsministeriet utnyttjar också tillgängliga uppgifter om branschen som myndigheterna och branschorganisationerna samlat in. Uppgifterna fås exempelvis ur Statistikcentralens arbetskraftsundersökning samt via utvecklings- och förvaltningscentrets och sysselsättningsområdenas dataproduktion.

Arbets- och näringsministeriet har senast begärt uppgifter om privat arbetskraftsservice 2005. Uppgifterna och utredningen om genomförandet av konventionen ska på begäran rapporteras till Internationella arbetsorganisationen ILO.

7 Ikraftträdande

Förordningen föreslås träda i kraft den 1 januari 2025 samtidigt med lagen om ordnande av arbetskraftsservice och annan lagstiftning om överföring av organiseringsansvaret. Bestämmelser om ikraftträdandet av lagarna och de tillämpliga övergångsbestämmelserna utfärdas i lagen om införande av lagen om ordnande av arbetskraftsservice och vissa lagar som har samband med den (383/2023).